

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 9.10.2008
COM(2008)627 окончателен

2008/0190 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

от [...] година

**относно предприемането, упражняването и надзора на дейността на институциите
за електронни пари, за изменение на Директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за
отмяна на Директива 2000/46/ЕО**

(текст от значение за ЕИП)

(представена от Комисията)

{SEC(2008) 2572}

{SEC(2008) 2573}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Цели на предложението

Потребителите и предприятията в Европейския съюз в нарастваща степен използват електронни пари, които едва сега започват успешно да заместват други платежни средства при определени видове плащания в някои държави-членки. Електронните пари обаче все още са далеч от предоставянето на пълните потенциални ползи, които бяха очаквани преди осем години по времето на приемане на Директива 2000/46/ЕО относно предприемането, упражняването и надзора над дейността на институциите за електронни пари (наричана по-долу „Директива за електронните пари“)¹.

Оценката относно прилагането на посочената Директива² показва, че някои от нейните разпоредби изглежда са попречили на развитието на пазара на електронни пари, като затрудняват технологичните нововъведения. Данните за ограничения брой институции с пълен лиценз за електронни пари или за малкия обем на емитираните електронни пари доказват, че електронните пари все още не са навлезли действително в обращение в повечето държави-членки.

Сега, след като с приемането на Директива 2007/64/ЕО относно платежните услуги във вътрешния пазар (наричана по-долу „Директива за платежните услуги“)³ на равнището на Общността беше установена съвременна и последователна правна рамка за платежни услуги, спешно са необходими по-нататъшни действия, за да се насърчи възникването на истински единен пазар за услуги по електронните пари в Европейския съюз.

Настоящото предложение на Комисията се съсредоточава върху осъвременяването на разпоредбите на Директивата за електронните пари, като се обръща особено внимание на режима за надзор върху институциите за електронни пари, за да се осигури съгласуваност с режима за платежните институции съгласно Директивата за платежните услуги. Предложението цели да позволи разработването на нови, иновативни и сигурни услуги по електронните пари, предоставянето на достъп на нови участници до пазара и насърчаването на действителна и ефективна конкуренция между всички пазарни участници. Иновациите в платежните пазари ще създадат осезаеми ползи за потребителите, предприятията и цялостната европейска икономика. Творчески решения ще спомогнат за по-бързи плащания, удобно ползване и нова функционалност за електронното общество на 21-и век.

1.2. Общ контекст

Сегашният обем на електронните пари е незадоволително малък — главно понеже броят на новите участници в платежния пазар след приемането на Директивата за електронните пари беше по-нисък от очакваното. Поради това, в повечето държави-членки електронните пари все още не се считат за достойна за доверие алтернатива на парите в брой. Пълният потенциал на пазара на електронни пари остава неоползотворен, тъй като той не допринесе значително за стимулиране на харченето от страна на потребителите и на икономическия растеж. През август 2007 г. електронните

¹ ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 39.

² SEC(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

пари в обращение представляваха само 1 млрд. EUR в сравнение с 637 млрд. в наличност в обращение. В края на 2007 г. бяха отчетени 20 институции за електронни пари и 127 институции по дерогация.

Сегашната Директива за електронните пари беше приета в отговор на появата на нови категории предплатени платежни инструменти, в контекста на бързите промени в средата за стопанска дейност, свързани с революцията на информационните технологии. С Директивата за електронните пари се търсеше отваряне на пазара за емитирането на електронни пари чрез създаването на „институции за електронни пари“, регулирани по специфичен режим на надзор. Целта беше да се създаде ясна правна рамка, предназначена да подсили единния пазар за електронни плащания и да стимулира конкуренцията, като същевременно се гарантира адекватно равнище на надзор. Някои присъщи слабости не ѝ позволиха обаче да даде очакваните резултати. Тези слабости бяха установени при оценката на Директивата за електронните пари. Те са свързани главно с неадекватността на правната и надзорната рамка за институциите за електронни пари съгласно сегашната директива.

Първият проблем е свързан с неясното определение за електронни пари и обхвата на директивата, което поражда правна несигурност и спъва развитието на пазара. Вторият се отнася до непоследователна правна рамка с несъразмерен режим на надзор, противоречиви изключения и процедури за разрешаване, както и прилагането на правила срещу изпирането на пари при услугите за електронни пари. Тази правна непоследователност като цяло ще се увеличи, след като се изпълнят разпоредбите на Директивата за платежните услуги (до ноември 2009 г.), тъй като някои от изискванията за режим на надзор върху платежни институции значително се различават от тези, приложими днес при институции за електронни пари (например за институциите за електронни пари понастоящем важи принципът за изключителност на дейностите, докато той няма да бъде в сила за платежните институции).

По традиция платежни услуги се предлагат от банки, регулирани с директиви на ЕС в областта на банковото дело. Те бяха изменени през 2006 г. и заменени с директива 2006/48/ЕО относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработената Директива 2000/12/ЕО)⁴ и Директива 2006/49/ЕО относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (преработена Директива 93/6/ЕИО)⁵, наричани по-долу „Директиви за капиталовите изисквания“.

Електронни пари могат да бъдат емитирани от институции за електронни пари (които, по смисъла на Директивата за капиталовите изисквания, се считат за кредитни институции „със специално предназначение“), регулирани по Директивата за електронните пари. Кредитни институции, регулирани по Директивата за капиталовите изисквания, също могат да емитират електронни пари в рамките на Директивата за електронните пари. Следователно доставчиците, желаещи да емитират електронни пари, понастоящем разполагат с две възможности:

- да кандидатстват за лиценз като институция за електронни пари съгласно Директивата за електронните пари или;
- да кандидатстват за лиценз като напълно развита кредитна институция.

⁴ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

Директивата за платежните услуги предоставя правната рамка за създаването на единен пазар за разплащания, обхващащ целия ЕС. Тя цели да въведе съвременен и всеобхватен набор от правила, приложими към всички платежни услуги в Европейския съюз. Държавите-членки ще трябва да я приложат най-късно до 1 ноември 2009 г. Съгласно дял II от Директивата за платежните услуги беше създадена нова категория доставчици на платежни услуги, а именно „платежни институции“. Платежните институции се ползват от специфичен режим на надзор, който се различава от този за институциите за електронни пари и кредитните институции. На платежните институции обаче не се разрешава емитирането на електронни пари. На тях им е забранено също така да приемат депозити от потребители на платежна услуга и им се разрешава да използват средства, получени от потребителите на платежна услуга, само за предоставяне на платежните услуги, изброени в приложението към Директивата за платежните услуги. Дейността емитиране на електронни пари не е включена в приложението към Директивата за платежните услуги, но се подразбира в една от позициите от приложение I към Директива 2006/48/ЕО.

1.3. Съгласуваност с други политики и цели на Общността

Подходът е съвместим с политиките и целите за създаване на истински вътрешен пазар за финансови услуги и допринася за създаването на единна зона за плащания в евро (ЕЗПЕ). Той е в съответствие с дневния ред от Лисабон, тъй като преразглеждането на Директивата за електронните пари ще насърчи технологичните нововъведения и ще допринесе за растеж и работни места.

2. КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултация със заинтересованите страни

Методи за консултация, основни целеви сектори и общ профил на отговорилите

През 2005 г. въз основа на клаузата за преразглеждане (член 11) на Директивата за електронните пари Комисията започна процедура за оценка. За извършване на тази оценка службите на Комисията започнаха публично обсъждане през юли 2005 г. Въз основа на проучването за оценка и на публичното обсъждане, през юли 2006 г. службите на Комисията публикуваха свой работен документ⁶ относно преразглеждането на Директивата за електронните пари.

Редовно бяха провеждани консултации с държавите-членки и заинтересованите страни относно целите и съдържанието на предложението. Между декември 2007 г. и юни 2008 г. преразглеждането на Директивата за електронните пари беше обсъдено от две експертни групи за плащанията на дребно, а именно Правителствената експертна група по платежни системи и Пазарната група по платежни системи. Освен това бяха организирани редовни двустранни консултации с държавите-членки, Европейската централна банка, разплащателния сектор (банки, институции за електронни пари и доставчици на мобилни платежни услуги), потребителски организации и др.

Обобщение на отговорите и начин на вземането им под внимание

⁶ SEC(2006) 1049, 19.7.2006 г., http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

Основните констатации от доклада за оценка и публичната консултация са обобщени в работния документ на службите на Комисията относно преразглеждането на Директивата за електронните пари, издадена през юли 2006 година⁷. Повечето отговорители считат за нужно директивата да бъде преработена, като твърдят, че някои разпоредби изглежда да са попречили на развитието на пазара на електронни пари.

По време на процеса на преразглеждане заинтересовани страни изразиха загриженост, че на сегашната директива липсва правна сигурност поради неясното определение за електронни пари и неясния обхват на директивата.

Освен това, в доклада за преразглеждането се показва, че големите капиталови изисквания, както и известни ограничения (например относно обхвата на действие на институциите за електронни пари) и изисквания, наложени от Директивата за електронните пари, са попречили на развитието на пазара на електронни пари.

Основните резултати от публична консултация се намират на: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Събиране и използване на експертни становища

Комисията широко използва становищата на външни експерти по време на подготовката на настоящото предложение. Ценни познания бяха получени от проучване на външни консултанти за оценка, публично обсъждане и от приноса на две експертни групи. Беше организирана специална среща със сектора за електронни пари и Европейската централна банка.

2.3. Оценка на въздействието

Беше разгледана широка гама от решения за справяне с проблемите, засягащи услугите за електронни пари, и постигане на поставените цели. Двата основни проблема, както са посочени в раздел три, произтичат от въпроси, свързани с:

- (1) определението за електронни пари и обхвата на Директивата за електронните пари;
- (2) неадекватността на правната рамка (режим на надзор, освобождавания и правила срещу прането на пари).

Въз основа на първоначален преглед на различните политически варианти спрямо политическите цели беше направена оценка на пет ключови политически варианта: 1) да не се прави нищо; 2) да се издадат опростени обяснителни бележки; 3) режимът на надзор върху платежни институции да се приложи към институциите за електронни пари; 4) да се приложи специфичен режим на надзор върху институциите за електронни пари; и 5) да се отмени Директивата за електронните пари.

Въз основа на оценката на политическите варианти беше счетено, че съгласуването с Директивата за платежните услуги, както се предвижда и в двата политически варианта 3 и 4, е най-подходящият начин за постигане на напредък. Очаква се и двата варианта

⁷ Вж. бележка под линия 5.

да окажат положително въздействие върху развитието на пазара на електронни пари по отношение на електронните пари в обращение (потенциално нарастване до 10 млрд. EUR) и на броя на институциите (до 120 институции за електронни пари).

Основните предимства от политически вариант 4 са наличието на специален режим на надзор, който е съразмерен с рисковете, породени от институциите за електронни пари, и запазването на съществуващите изисквания за отчетност на институциите за електронни пари, за да се гарантира наблюдение на пазара. Недостатъкът би се състоял в по-голяма административна тежест, която остава обаче съразмерна на нейната цел.

Политически вариант 3, а именно да се приложат същите изисквания за надзор както за платежните институции, би имал предимството да намали административната тежест, тъй като няма да се изисква отчетност. Основният недостатък е, че това би усложнило наблюдаването на пазара. Освен това, въпросният режим на надзор е свързан косвено с рисковете на институциите за електронни пари чрез обема на плащанията, тъй като електронните пари се използват за извършване на плащания.

Политически вариант 1 (да не се прави нищо) или политически вариант 2 (да се издадат обяснителни бележки) биха запазили сложността на правната рамка след транспонирането на Директивата за платежните услуги през 2009 г. и биха попречили на по-нататъшното развитие на пазара. Вариант 5 (отмяна на директивата) би създал правна несигурност и би попречил на развитието на нови услуги за електронните пари.

Оценката на Комисията относно въздействието е достъпна на:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_..._1_en.pdf.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Обобщение на предложеното действие

Новото предложение има напълно нова структура. Предвид на желаното съгласуване с Директивата за платежните услуги и факта, че са изменени всички разпоредби, съществуващата Директива за електронните пари ще бъде отменена и заменена с новото предложение.

С предложението ще бъдат въведени следните основни промени:

Членове 1 и 2: Изясняване на обхвата на директивата и на определението за електронни пари.

Сегашната директива поражда правна несигурност, що се отнася до нейната приложимост за определени бизнес модели, и спъва развитието на нови и иновативни услуги. Както се предлага в доклада за преразглеждане, необходимо е изясняване на определенията за „електронни пари“ и „институция за електронни пари“ в отговор на безпокойството относно това, кои бизнес модели попадат в обхвата на директивата и кои услуги се регулират с Директива 2007/64/ЕО. Предлага се технически неутрално и опростено определение за „електронни пари“.

Членове 3, 6, 7 и 9: Преработване на изискванията за надзор

Понастоящем режимът на надзор върху институциите за електронни пари е тясно свързан с режима на надзор върху кредитните институции съгласно Директива 2006/48/ЕО. Въз основа на качествената оценка на риска, извършена от Комисията при оценката на въздействието, тя прецени, че сегашните изисквания за надзор са прекомерни спрямо риска от дейността. С цел да се улесни възможно бъдещо въвеждане на разпоредбите на настоящата директива в Директива 2007/64/ЕО и предвид на тясната взаимна връзка между електронните пари и електронните плащания, е важно да се осигури пълна съвместимост между съответните режими за платежни институции и институции за електронни пари. Поради това предложението включва следните преработки:

Прилагане на **качествени изисквания за надзор** съгласно дял II от Директива 2007/64/ЕО към институциите за електронни пари (член 3). Това включва процедурата за лицензиране по Директива 2007/64/ЕО, съгласно която институциите за електронни пари трябва да представят заявление пред компетентните органи в своята държава-членка, включително *inter alia* работна програма, бизнес план и доказателства за начален капитал и схеми за управление. Компетентните органи информират институцията в срок до три месеца след получаване на заявлението дали ще ѝ бъде издаден или отказан лиценз.

Намаляване на **изисквания начален капитал** от 1 милион EUR на 125 000 EUR (член 6). Счете се, че изискваният начален капитал е прекомерен и несъразмерен на риска от услугата. Този голям начален капитал се счита за основна пречка пред по-малки дружества (главно действащи под дерогация институции) да кандидатстват за лиценз за институция за електронни пари.

Замяна на сегашните **изисквания за оборотен капитал** с нови методи за изчисляване, основаващи се на характера и рисковия профил на институциите за електронни пари (член 7).

Членове 8 и 9: Дейности и изисквания за защитни мерки

Понастоящем, съгласно член 1, параграф 4 от директивата, на институциите за електронни пари е забранено да извършват друга дейност освен емитирането на електронни пари и тясно свързани услуги. Това ограничаване на дейностите противоречи на подхода за неизключителност за платежни институции, които съгласно Директива 2007/64/ЕО могат да извършват и неплатежни услуги (например в търговията на дребно или далекосъобщенията). Препоръчителен е по-съгласуван подход. Дейностите на институциите за електронни пари не следва задължително да бъдат ограничавани до емитиране на електронни пари и следователно изисквания за защитни мерки, като тези съгласно член 9 от Директива 2007/64/ЕО, следва да се прилагат в случаи на хибридни институции за електронни пари.

Член 5: Възстановяване

Нужно е да се изясни прилагането на изискванията за възстановяване (т.е. възможността потребителят да получи обратно своите електронни пари по всяко време чрез кредитен превод или в брой), като се обърне специално внимание на тяхното приложение в мобилните далекосъобщения. Потребителите следва да имат правото да получат обратно средствата си по всяко време и то без такса, ако възстановяването се извършва в пълен размер. Ако се възстановява само част от средствата преди изтичане

на договора, емитентът може да начисли такса на собственика, която следва да е съразмерна с разходите по операцията.

Член 10: Освобождаване

В доклада за преразглеждане се подчертава, че следва да се намери компромис между улесняването на достъпа до пазара, осигуряването на адекватни защитни мерки и избягването на нарушения в конкуренцията. Има нужда също и от предоставяне на стимули за институции, които действат по дерогация, но предвиждат да станат напълно лицензирани институции. Предлага се режимът за освобождаване за електронни пари да бъде съгласуван с режима съгласно член 26 от Директива 2007/64/ЕО. Такава промяна следва да се разглежда в контекста на по-леките начални изисквания към институции за електронни пари.

Член 16: Правила срещу изпирането на пари

Предвид на малките средни суми, за които се осъществяват транзакции с електронни пари, пълното прилагане на изисквания за идентифициране и съхраняване на записи може да се счете за несъразмерно, като се вземат под внимание свързаните с тях големи административни разходи за разплащателния сектор в контекста на плащания онлайн или мобилно на малки суми. Сегашната директива не съдържа специфични разпоредби срещу изпирането на пари. С Директива 2005/60/ЕО обаче беше въведен опростен режим на комплексна проверка на клиентите, който важи за електронни пари, а подобен режим беше включен в Регламента относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи. Предлага се тези малки суми да бъдат съгласувани с посочените в членове 34 и 53 от Директива 2007/64/ЕО и, следователно, да се увеличат праговете стойности в член 11, параграф 5, буква г) от Директива 2005/60/ЕО. Тази мярка ще допринесе за избягване на двойното идентифициране при използване на банкови сметки. Освен това, за намаляване на риска биха допринесли придружаващи мерки, приети от сектора. Това ще бъде в съответствие с подхода за саморегулиране в областта на плащанията (например ЕЗПЕ).

Член 17: Изменения на Директива 2006/48/ЕО

Институциите за електронни пари не приемат депозити. Вземането на депозити остава монопол на кредитните институции. Уместно е обаче институциите за електронни пари да се разглеждат като „финансови институции“ по смисъла на Директивата за капиталовите изисквания 2006/48/ЕО. Изменения са направени в член 4, параграф 5 и в приложение I към Директивата за капиталовите изисквания с цел да се отрази това и да се гарантира, че кредитни институции могат да продължат да емитират електронни пари.

3.2. Правно основание

Правното основание за предложението са член 47, параграф 2 и член 95 от Договора за създаване на ЕО.

3.3. Принцип на субсидиарност

Спазен е принципът на субсидиарност. Съгласно този принцип действия на равнището на Общността следва да се предприемат само тогава, когато предвижданите цели не могат да се постигнат в задоволителна степен самостоятелно от държавите-членки.

Директива 2000/46/ЕО създаде хармонизиран единен пазар за предоставянето на електронни пари в Европейския съюз. Някои пречки обаче остават и е нужно те да бъдат премахнати на паневропейско равнище. Електронната търговия по самата си природа е глобална, така че прилагането единствено на национални решения би затруднило развитието на електронните пари. Подход на равнище Общност е уместен, защото приложимите правила и принципи трябва да бъдат еднакви във всички държави-членки с цел да се постигнат правна сигурност и равнопоставеност за всички участници на пазара.

3.4. Принцип на пропорционалност

Предложението спазва принципа на пропорционалност, тъй като то цели да осигури пълно хармонизиране само по въпросите, необходими за преодоляване на пречките за развитието на единен пазар на електронни пари, които въпроси бяха установени по време на открито допитване до заинтересованите страни.

Всички предлагани правила бяха подложени на тест за пропорционалност и на интензивни консултации, за да се осигури правилно и пропорционално регулиране. Това е отразено по-специално в правилата за надзор върху институциите за електронни пари, както и в клаузите за освобождаване и възстановяване.

3.5. Избор на правен инструмент

Продължава да съществува нужда от нормативен акт, който да предостави необходимата правна рамка за хармонизиране на надзора върху институциите за електронни пари в степента, необходима за гарантиране по-специално на тяхното стабилно и разумно функциониране и финансова цялост. Поради това Комисията предлага да се запази същия инструмент (директива).

Комисията предлага директива вместо регламент, тъй като първият от тези два инструмента е по-подходящ за хармонизиране на съществуващи законодателства. Той е и в съответствие с характера на предишния инструмент, избран за хармонизиране на правилата в тази област, както и с други инструменти, приети в сродни области като например Директивата за платежните услуги.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Общността.

5. Допълнителна информация

5.1. Симулация, пилотна фаза и преходен период

Ще има преходен период за някои, вече установени институции за електронни пари по отношение на спазването на разпоредбите по дял II на директивата.

5.2. Опростяване

Предложението предвижда опростяване на законодателството, опростяване на административните процедури за публичните власти (на ЕС или национални) и опростяване на административните процедури за частни лица.

Надзорът върху институциите за електронни пари ще следва хармонизиран и последователен подход, съгласуван с този на платежните институции, като се прилагат еднакви правила във всички държави-членки. Това ще спомогне за опростяване на административните процедури.

Подходът на предложението за пълно хармонизиране опростява процедурите за частни лица.

5.3. Отменяне на съществуващо законодателство

Приемането на предложението ще доведе до отмяна на съществуващо законодателство. Директивата ще замени Директива 2000/46/ЕО.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

от [...] година

относно предприемането, упражняването и надзора на дейността на институциите за електронни пари, за изменение на Директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, първо и трето изречение и член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията⁸,
като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁹,
като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹⁰,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2000/46/ЕО относно предприемането, упражняването и надзора над дейността на институциите за електронни пари¹¹ беше приета в отговор на възникването на нови предплатени електронни платежни продукти и беше предназначена да създаде ясна правна рамка, разчетена да укрепи единния пазар, като същевременно осигури адекватно равнище на надзор.
- (2) Комисията представи доклад¹², в който се изтъква нуждата от преработване на Директива 2000/46/ЕО, тъй като някои от нейните разпоредби бяха счетени за спъващи възникването на истински единен пазар за услуги по електронните пари.
- (3) Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно платежните услуги във вътрешния пазар¹³ установи съвременна и последователна правна рамка за платежни услуги, включително координирането

⁸ ОВ С [...], стр. [...].

⁹ ОВ С [...], стр. [...].

¹⁰ ОВ С [...], стр. [...].

¹¹ ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 39.

¹² SEC(2006) 1049 от 19.7.2006 г.

¹³ ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

на националните разпоредби относно изискванията за надзор върху нова категория доставчици на платежни услуги, а именно платежните институции.

- (4) С цел да се премахнат бариерите за влизане на пазара и да се улесни започването и упражняването на дейността на институциите за електронни пари, трябва да се преразгледат правилата, на които са подложени тези институции, за да се осигури равнопоставеност за всички доставчици на платежни услуги.
- (5) Уместно е приложението на настоящата директива да се ограничи до доставчици на платежни услуги, които емитират електронни пари. Тя следва да не се прилага за предплатени инструменти, които могат да бъдат използвани само по ограничен начин, или защото те позволяват на собственика да закупува стоки или услуги само на територията на емитента или в рамките на ограничена мрежа от доставчици на услуги по пряк търговски договор с професионален емитент, или защото те могат да се използват само за придобиване на ограничена гама от стоки или услуги. Един инструмент следва да се счита за използван в рамките на „ограничена мрежа“, ако може да се използва само за закупуване на стоки и услуги в специфичен магазин, верига от магазини или за ограничена гама от стоки или услуги независимо от географското местоположение на точката на продажба. Примери за такива инструменти са картите от верига магазини, картите за бензиностанции, членските карти, картите за обществен транспорт и ваучерите за храна. Инструменти, които могат да бъдат използвани за покупки в магазини на изброени в списък търговци, следва да не се изключват, тъй като такива инструменти обикновено са разчетени за непрекъснато разрастваща се мрежа от доставчици на услуги. В заключение, Директивата следва да не се прилага за платежни транзакции за закупуването на цифрови стоки или услуги, където поради характера на стоката или услугата операторът добавя съществена стойност към нея, например под формата на средства за достъп, търсене или разпространение, при условие че въпросната стока или услуга може да бъде използвана само чрез цифрово устройство като например мобилен телефон или компютър.
- (6) Уместно е да се въведе ясно определение за електронните пари, с цел то да се направи технически неутрално. Това определение следва да обхваща всички ситуации, при които доставчикът на платежна услуга емитира предплатена запаметена стойност в замяна за парични средства.
- (7) Определението следва да обхваща електронни пари, които или се държат в платежно устройство, притежавано от собственика, или се съхраняват дистанционно в сървър и се управляват от собственика посредством платежна сметка, открита при доставчика на платежната услуга. Това определение следва да е достатъчно широко, за да се избегне спъването на технологичните нововъведения и да се обхванат не само всички налични днес на електронния пазар схеми на електронни пари, но и тези, които могат да бъдат разработени в бъдеще.
- (8) Режимът за надзор върху институциите за електронни пари следва да се преразгледа и да бъде приведен в по-голямо съответствие с рисковете, пред които са изправени тези институции. Също така той следва да се приведе в съответствие с режима за надзор, прилаган за платежни институции съгласно Директива 2007/64/ЕО.

- (9) Емитирането на електронни пари само по себе си не представлява дейност по вземане на депозити съгласно Директива 2006/48/ЕО: предвид на неговия специфичен характер като електронен заместител на монети и банкноти то вероятно се използва само за плащане на ограничени суми, а не като средство за спестяване. Условието за предоставяне и запазване на лиценз за институция за електронни пари следва да включват изисквания за надзор, които да са съизмерими на оперативните и финансовите рискове за такива органи в хода на тяхната дейност, свързана с емитирането на електронни пари, независимо от всякакви други търговски дейности, извършвани от институцията за електронни пари.
- (10) Съществува необходимост от режим на начален капитал, комбиниран с оборотен капитал за осигуряване на подходящо равнище на защита на потребителите, както и на стабилно и разумно функциониране на институциите за електронни пари. Предвид на специфичността на електронните пари, следва да се позволи допълнителен метод за изчисляване на оборотния капитал, като се запазят обаче надзорни правомощия, за да се гарантира, че към еднаквите по вид рискове ще се подхожда по еднакъв начин за всички доставчици на платежни услуги. Освен това, следва да се предвидят разпоредби, задължаващи платежните институции да съхраняват средствата на клиентите отделно от средствата на институцията, предназначени за други стопански дейности. Институциите за електронни пари следва да бъдат подчинени и на ефективни правила срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм.
- (11) По съображения за надзора, държавите-членки следва да гарантират, че само институции за електронни пари, които са надлежно лицензирани в съответствие с настоящата директива, кредитни институции, лицензирани съгласно Директива 2006/48/ЕО, и, при известни обстоятелства, националните централни банки и други национални органи могат да емитират електронни пари.
- (12) Необходимо е електронните пари да могат да се възстановяват, с цел да се запази доверието на приносителя. Възможността за обратна обмяна сама по себе си не означава, че получените средства в размяна срещу електронни пари следва да се разглеждат като депозити или друг вид възстановими средства по смисъла на Директива 2006/48/ЕО. Обратната обмяна следва да е възможна винаги, по всяко време и по номинална стойност. Обратната обмяна на пълната сума следва винаги да е безплатна. Частичната обратна обмяна може да породи известни разходи за емитента. Поради това, тя може да подлежи на пропорционална и основаваща се на разходите такса. Това не засяга националното законодателство по данъчно облагане или социални въпроси, нито задължения на емитента по друго съответно общностно или национално законодателство, като например правила срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм, действия, насочени към замразяване на средства, или всякакви специфични мерки, свързани с предотвратяването и разследването на престъпления.
- (13) Уместно е да се позволи на държавите-членки да освобождават от прилагането на определени разпоредби на настоящата директива институции, които предоставят платежни трансакции само в ограничен размер. Институции, ползващи се от такова освобождаване, следва да не притежават правото съгласно настоящата директива на свобода на установяване или на трансгранично предоставяне на услуги и те следва да не упражняват косвено тези права в

качеството си на участници в дадена платежна система. Желателно е обаче да се регистрират данните за всички предприятия, предоставящи услуги по електронни пари, включително институциите, които се ползват от освобождаване. За тази цел, държавите-членки следва да вписват такива предприятия в регистъра на институциите за електронни пари, без същевременно да прилагат спрямо тях всички или част от условията за издаване на лиценз.

- (14) В интерес на правната сигурност следва да се предвидят преходни мерки, за да се гарантира, че институции за електронни пари, които са започнали дейността си в съответствие с националните закони, транспониращи Директива 2000/46/ЕО във вътрешното законодателство, могат да продължат тази дейност в рамките на съответната държава-членка за указан период. Този период следва да е по-дълъг за субекти, които са се възползвали от клаузата за освобождаване в член 8 от Директива 2000/46/ЕО.
- (15) Настоящата директива въвежда ново определение за електронни пари, чието емитиране може да се възползва от дерогациите в членове 34 и 53 от Директива 2007/64/ЕО и поради това съответно следва да бъде изменен опростеният режим за комплексна проверка на клиентите за институциите за електронни пари съгласно Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм¹⁴.
- (16) Съгласно Директива 2006/48/ЕО, институциите за електронни пари се считат за кредитни институции, макар че те не могат нито да приемат депозити от гражданите, нито да предоставят кредити от средствата, получени от гражданите. Предвид на системата, въведена с настоящата директива, е уместно да се измени определението за кредитна институция в Директива 2006/48/ЕО с цел да се гарантира, че институциите за електронни пари не се считат за кредитни институции. Следва обаче да се запази правото на кредитните институции да емитират електронни пари и да извършват такава дейност в рамките на цялата Общност, след взаимно признаване и при всеобхватен режим за надзор, приложим към тях в съответствие със законодателството на Общността в областта на банковото дело.
- (17) Разпоредбите на настоящата директива заменят всички съответни разпоредби на Директива 2000/46/ЕО, поради което последната следва да бъде отменена.
- (18) Целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, тъй като те изискват хармонизиране на множество различни правила, действащи понастоящем в правните системи на различните държави-членки, и следователно могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, като Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е изложено в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е изложено в посочения член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

¹⁴ ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

- (19) Нужно е да се преразгледа ефективното действие на настоящата директива. Поради това, следва да се изиска от Комисията да изготви доклад три години след крайния срок за транспониране на настоящата директива.
- (20) Мерките, които са необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹⁵.
- (21) По-специално, Комисията следва бъде оправомощена да приеме разпоредби по прилагането, за да се вземе предвид развитието на технологиите и пазара. Тъй като такива мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I **ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ**

Член I *Предмет и обхват*

1. Настоящата директива установява правила за предприемането, упражняването и надзора на дейността на институциите за електронни пари и за дейността по емитиране на електронни пари.
2. С изключение на член 5, настоящата директива не се прилага за кредитни институции, както са определени в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2006/48/ЕО.
3. Настоящата директива не се прилага за услуги, основани на инструменти, които могат да бъдат използвани за придобиване на стоки или услуги единствено на територията на емитента или по силата на търговски договор с емитента или в рамките на ограничена мрежа от свързани доставчици на услуги, или за ограничена гама от стоки или услуги.
4. Настоящата директива не се прилага за услуги, основаващи се на телекомуникационно, цифрово или информационно устройство, когато закупените стоки или услуги се доставят чрез телекомуникационно, цифрово или информационно устройство и трябва да се използват посредством такова устройство, при условие че операторът на телекомуникационни, цифрови или информационни услуги не действа само като посредник между приносителя на платежни услуги и доставчика на стоки и услуги.

¹⁵ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

Член 2 *Определения*

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „*институция за електронни пари*“ означава юридическо лице, на което е предоставен лиценз съгласно дял II от настоящата директива за емитиране на електронни пари;
2. „*електронни пари*“ означава парична стойност, представена чрез претенция към емитента, която се съхранява по електронен път и се емитира при получаване на средства, с цел извършване на платежни транзакции, както е определено в член 4, параграф 5 от Директива 2007/64/ЕО, и се приема от физически или юридически лица, различаващи се от емитента;
3. „*електронни пари в обращение*“ означават месечната средна стойност за предходните 12 месеца на финансовите пасиви, свързани с електронни пари;
4. „*обем на плащанията*“ означава средната месечна стойност за предходните 12 месеца на общия размер на извършените месечни платежни транзакции.

ДЯЛ II **ИЗИСКВАНИЯ ЗА ДОСТЪП ДО ПРЕДПРИЕМАНЕ И УПРАЖНЯВАНЕ НА** **ДЕЙНОСТ НА ИНСТИТУЦИЯ ЗА ЕЛЕКТРОННИ ПАРИ**

Член 3 *Общи правила за надзор*

Членове 5, 10—15 и 17—25 от Директива 2007/64/ЕО се прилагат *mutatis mutandis* към институциите за електронни пари.

Член 4 *Забрана за емитиране на електронни пари*

Държавите-членки забраняват емитирането на електронни пари от физически или юридически лица, които не са:

- (1) институция за електронни пари, както е определена в член 2, параграф 1;
- (2) кредитна институция, както е определена в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2006/48/ЕО;
- (3) доставчици на платежна услуга, както е посочено в член 1, параграф 1, букви д) и е) от Директива 2007/64/ЕО.

Член 5
Възстановяване

1. Държавите-членки гарантират, че по искане на притежателя емитентите на електронни пари възстановяват по всяко време и по номинална стойност паричната стойност на притежаваните електронни пари.
2. В договора между емитента и притежателя ясно се посочват условията за възстановяване.
3. Когато възстановяването се извършва преди датата на изтичане на договора, то може да обхваща част от електронно съхраняваните пари или цялата им сума.
4. Когато възстановяването се извършва на датата на изтичане на договора, паричната стойност на електронните пари се възстановява безплатно.
5. Емитентът може да наложи такса само в случай на частично или пълно възстановяване преди изтичане на договора. Размерът на тази такса се упоменава в договора. Тя е пропорционална и съразмерна на действителните разходи, направени от емитента.

Член 6
Начален капитал

1. Държавите-членки изискват от институциите за електронни пари да разполагат, към момента на получаване на лиценз, с начален капитал, включващ позициите, посочени в член 57, букви а) и б) от Директива 2006/48/ЕО, от не по-малко от 125 000 EUR:

Член 7
Собствени средства

1. В допълнение към посоченото в член 6 изискване за начален капитал, държавите-членки изискват от институциите за електронни пари да притежават по всяко време собствени средства, както е определено в членове 57—61, 63, 64 и 66 от Директива 2006/48/ЕО.
2. Собствените средства на институциите за електронни пари се изчисляват или в съответствие с един от трите метода (А, Б, В), посочени в член 8 от Директива 2007/64/ЕО, или в съответствие с метод Г, посочен в параграф 3. Подходящият метод се определя от компетентните органи въз основа на националното законодателство.
3. Метод Г: когато електронните пари представляват най-голямата сума измежду електронните пари в обращение и обема на плащанията, собствените средства на институциите за електронни пари трябва да възлизат поне на сбора от следните елементи:

- а) 5 % от частта на електронните пари до 5 милиона EUR;

- б) 2,5 % от частта на електронните пари над 5 милиона EUR и до 10 милиона EUR;
 - в) 2 % от частта на електронните пари над 10 милиона EUR и до 100 милиона EUR;
 - г) 1,5 % от частта на електронните пари над 100 милиона EUR и до 250 милиона EUR;
 - д) 1 % от частта на електронните пари над 250 милиона EUR.
4. Въз основа на оценка на процесите за управление на риска, бази от данни за рисковете от загуби и механизми за вътрешен контрол на институцията за електронни пари, компетентните органи могат да изискват от институцията за електронни пари да разполага със собствен капитал, който е с до 20 % по-голям от сумата, която би се получила в резултат от прилагането на избора в съответствие с параграф 2 метод, или да разрешат на институцията за електронни пари да разполага със собствен капитал, който е с до 20 % по-малък от сумата, която би се получила в резултат от прилагането на метода, избран в съответствие с параграф 2.
5. Собствените средства на институциите за електронни пари не могат бъдат под стойността, изисквана съгласно член 6.
6. Държавите-членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на многократното използване на елементи, изпълняващи условията за собствен капитал, когато институцията за електронни пари принадлежи към същата група, към която принадлежи и друга институция за електронни пари, кредитна институция, инвестиционен посредник, дружество за управление на активи или застрахователно дружество. Този параграф се прилага и когато една институция за електронни пари извършва и други дейности освен емитирането на електронни пари.

Член 8 *Дейности*

1. Освен емитирането на електронни пари, институциите за електронни пари имат право да извършват следните дейности:
- а) предоставяне на платежни услуги, изброени в приложението към Директива 2007/64/ЕО;
 - б) предоставяне на кредит, свързан с платежни услуги, посочени в точки 4, 5 или 7 от приложението към Директива 2007/64/ЕО, когато са изпълнени условията, предвидени в член 16, параграфи 3 и 5 от посочената директива;
 - в) предоставяне на оперативни и тясно свързани спомагателни услуги, които са тясно свързани с емитирането на електронни пари;
 - г) експлоатация на платежни системи;

- д) стопански дейности, различни от емитирането на електронни пари, при спазване на приложимото общностно и национално законодателство.
- 2. Никакви средства, които институции за електронни пари са получили от потребител на платежна услуга в замяна срещу електронни пари, не представляват депозит или друг вид възстановими средства по смисъла на член 5 от Директива 2006/48/ЕО. Средства, получени за всякакви други платежни услуги, не представляват нито депозит или друг вид възстановими средства по смисъла на член 5 от Директива 2006/48/ЕО, нито електронни пари по смисъла на настоящата директива.
- 3. Институциите за електронни пари не приемат депозити или други възстановими средства по смисъла на член 5 от Директива 2006/48/ЕО.

Член 9

Изисквания за защитни мерки

- 1. Държавите-членки или техните компетентни органи изискват от институциите за електронни пари, които извършват някоя от дейностите, посочени в член 8, параграф 1, букви а) до г), и в същото време осъществяват други стопански дейности, посочени в член 8, параграф 1, буква д), да прилагат защитни мерки по отношение на средствата, получени от потребителите на платежни услуги или чрез друг доставчик на платежни услуги за изпълнението на платежни транзакции, в съответствие с разпоредбите на член 9, параграфи 1, 2 и 4 от Директива 2007/64/ЕО.
- 2. Държавите-членки или техните компетентни органи могат да изискват от институциите за електронни пари, които не извършват други стопански дейности, посочени в член 8, параграф 1, букви а) до г), също да спазват изискванията за защитни мерки по параграф 1 от настоящия член.

Член 10

Факултативни освобождавания

- 1. С изключение на членове 20, 22, 23 и 24 от Директива 2007/64/ЕО, държавите-членки могат да освобождават или да позволяват на своите компетентни органи да освобождават от прилагане на всички или част от процедурите, предвидени в членове 3, 6, 7 и 9 от настоящата директива, както и да позволяват вписването на юридически лица в регистъра на институциите за електронни пари, ако са изпълнени всички от следните условия:
 - а) за предходните 12 месеца средната стойност на общата сума на платежните транзакции, извършени от съответното лице, включително от който и да е представител, за когото лицето носи неограничена отговорност, не надвишава 3 милиона EUR месечно.
 - б) никое от физическите лица, отговорни за управлението или осъществяването на стопанската дейност, не е осъждано за

престъпления, свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризъм, или за други финансови престъпления.

Изпълнението на изискването, посочено в буква а) от първия параграф се оценява въз основа на планираната обща сума на платежния обем в неговия бизнес план, освен ако компетентните органи изискат да се извърши промяна на този план.

2. Всяко юридическо лице, регистрирано в съответствие с параграф 1, е длъжно да има централно управление в държавата-членка, в която то действително упражнява дейността си.
3. Юридическите лица, посочени в параграф 1, се третираат като институции за електронни пари. Член 10, параграф 9 и член 25 от Директива 2007/64/ЕО обаче не се прилагат за тях.
4. Държавите-членки могат да предвидят, че всяко регистрирано в съответствие с параграф 1 юридическо лице може да извършва само някои от дейностите, изброени в член 8, параграф 1.
5. Юридическите лица, посочени в параграф 1, уведомяват компетентните органи за всяка промяна в тяхното положение, свързана с условията по този параграф. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, с които да се гарантира, че когато условията по параграфи 1, 2 и 4 престанат да се изпълняват, заинтересованото лице подава заявление за лиценз в срок от 30 календарни дни в съответствие с член 3. На лицата, които не са подали в този срок заявление за лиценз, се забранява да емитират електронни пари в съответствие с член 4.
6. Настоящият член не се прилага за разпоредбите на Директива 2005/60/ЕО, или за националните разпоредби срещу изпиране на пари.

ДЯЛ III **МЕРКИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ**

Член 11 *Мерки за изпълнение*

1. Комисията може да приеме следните мерки:
 - а) мерки с цел да се актуализират посочените в член 10 суми с оглед на инфлацията;
 - б) мерки, за да се гарантира еднообразното прилагане на настоящата директива;
 - в) мерки, за да се вземе под внимание технологичното и пазарно развитие.
2. Мерките, посочени в параграф 1, целящи изменение на несъществени елементи от настоящата директива чрез нейното допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 12.

Член 12
Комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по плащанията, създаден в съответствие с член 85 от Директива 2007/64/ЕО.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

ДЯЛ IV
ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13
Пълна хармонизация

Държавите-членки не поддържат и не въвеждат разпоредби, различни от предвидените в настоящата директива.

Член 14
Преразглеждане

Не по-късно от [три години след крайния срок за транспониране в член 18, параграф 1], Комисията представя на Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Европейската централна банка доклад относно изпълнението и въздействието на настоящата директива и по-специално относно прилагането на изискванията за надзор върху институциите за електронни пари, който при необходимост се придружава от предложение за нейното преработване.

Член 15
Преходни разпоредби

1. Държавите-членки позволяват на институциите за електронни пари, които преди влизането в сила на настоящата директива са започнали своята дейност в съответствие с разпоредбите за прилагане на Директива 2000/46/ЕО в държавата-членка, в която се намира тяхното централно управление, да продължат дейностите си без лиценз, предвиден в член 3. Държавите-членки изискват от такива институции за електронни пари да представят на компетентните органи цялата съответна информация, с цел да дадат възможност на последните да направят оценка в рамките на шест месеца от влизането в сила на разпоредбите по член 11, дали институциите спазват изискванията, произтичащи от настоящата директива, а ако не ги спазват — какви мерки следва да бъдат предприети, за да се осигури спазването или дали е уместно да се отнеме лицензът им. На спазващите изискванията институции за електронни пари се издава лиценз и те се вписват в регистъра. Ако в рамките на шест месеца от [крайния срок за изпълнение на директивата] не се постигне спазване на изискванията, на съответните институции за електронни пари се забранява да емитират електронни пари.

2. Държавите-членки могат да предвидят автоматично издаване на лиценз на институция за електронни пари и нейното вписване в регистъра, предвидено в член 3, ако компетентните органи вече разполагат с доказателства, че са спазени изискванията, посочени в членове 3, 6 и 7. Преди издаване на лиценза, компетентните органи информират съответните институции за електронни пари.
3. Държавите-членки позволяват на юридически лица, започнали своите дейности като субекти по националното законодателство, които прилагат член 8 от Директива 2000/46/ЕО преди [датата на приемане на предложението на Комисията], да продължат тези дейности в рамките на съответната държава-членка до [12 месеца след крайния срок за транспониране], без да подават заявление за лиценз съгласно член 3. На институциите за електронни пари, които през този период нито са лицензирани, нито са освободени по смисъла на член 10, се забранява да емитират електронни пари.

Член 16
Изменение на Директива 2005/60/ЕО

1. Член 11, параграф 5, буква г) от Директива 2005/60/ЕО се заменя от следното:

„г) електронни пари, както са определени в член 1, параграф 3, буква б) от Директива 2009/.../ЕО (*), когато максималната електронно съхранявана сума в устройството е не повече от [500 EUR], ако не е възможно презареждане, когато се налага лимит, ако е възможно презареждане, от [3 000 EUR] за общата сума на извършените плащания през календарната година, освен когато през същата календарна година приносителят е обменил обратно сумата от [1 000 EUR] или повече, както е посочено в член 5 от Директива 2009/.../ЕО.“

(*) ОВ

Член 17
Изменения на Директива 2006/48/ЕО

1. Член 4 се изменя, както следва:
 - а) Точка 1, буква б) се изменя, както следва:

„1) „кредитна институция“ означава предприятие с предмет на дейност получаване от граждани на депозити или на други парични средства, подлежащи на връщане, и отпускане на кредити за негова сметка;“
 - б) Точка 5 се заменя със следния текст:

„5. „финансова институция“ означава предприятие, различно от кредитната институция, чиято основна дейност е да придобива вложения или да извършва една или повече от дейностите, изброени в точки от 2—12 и 15 от приложение I.“
2. Към приложение I се добавя следната точка 15:

„15. Емитиране на електронни пари.“

Член 18

Отмяна

Директива 2000/46/ЕО се отменя, считано от [краен срок за транспониране в член 19, параграф 1].

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива.

Член 19

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват не по-късно от [...] г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби считано от [...] г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 20

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 21

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Комисията

Член на Комисията